

ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΥΔΑΤΟΣ ΥΠΟ ΙΠΠΕΩΣ.

Συνεπεία πολλῶν δυστυχημάτων λαβόντων χώραν κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα εἰς ποταμούς καὶ ρεύματα ἐν γένει ὕδατος, καθ' ἃ ἀναβάται ἐπιχειρήσαντες νὰ διέλθωσι μετὰ τῶν ἵππων των διὰ τοῦ ὕδατος, ἕνεκα τῆς ἀπειρίας των περὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἵππου, ἐβυθίσθησαν ἀμφότεροι καὶ ἐπνίγησαν, ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα ὁποῖαν στάσιν πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀναβάτης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ πῶς πρέπει νὰ χειρίζεται τὰ ἡνία εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίξῃ ἢ μᾶλλον νὰ διευκολύνῃ εἰς τὸ κολυμβήμα τὸν ἵππον ἵνα διαβῶσι σῶσι. Ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ *Revue du cercle militaire* ὑπὸ τοῦ κ. James Fillis.

Ἄν ἐν πρώτοις δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἵππος μὴ ἐξωκλειωμένος μὲ τὸ ὕδωρ δύναται νὰ πλεύσῃ φυσικῶς καὶ εὐκόλως ἐν αὐτῷ εὐθύς ὡς οἱ πόδες του δὲν εὐρίσκουσι πυθμένα νὰ στηριχθῶσι· τὸ ζῶον εἰς ἐν καὶ μόνον δίδει προσοχὴν καὶ καταβάλλει μεγάλην προσπάθειαν, νὰ κρατῇ τὸν τραχήλον ὑψηλὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος· ὡς ἐκ τούτου ὅμως συμβαίνει ὥστε τὰ ὀπίσθια του νὰ βυθίζονται πολὺ καὶ ὁ ἵππος νὰ εὐρίσκηται οὕτω κατὰ τὰ τρία τέταρτα ὄρθιος, θέσις εἰς τὴν ὁποῖαν πολὺ δυσκόλως κολυμβᾷ καὶ προχωρεῖ· ἐὰν δὲ νῦν ὁ ἀναβάτης εἶνε ἀπειρος καὶ φέρῃ τὸ σῶμά του πρὸς τὰ ὀπίσω ἢ ἔλκῃ τὰ ἡνία ἀποτόμως, τὰ ὀπίσθια τοῦ ἵππου βυθίζονται βαθμηδὸν περισσότερο, ἢ θέσις τοῦ ἵππου κατανατᾷ νὰ γίνῃ κατακόρυφος καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἵππος καὶ ἀναβάτης κλίνουσιν ἀμφότεροι πρὸς τὰ ὀπίσω, βυθίζονται καὶ πνίγονται· τοῦτο συμβαίνει κατὰ 99 ὅμοιον μὲ τοὺς ἀπείρους ἀναβάτας.

Ἄν ἐναντίας ὁ καλὸς καὶ πεπειραμένος ἵππεὺς εὐθύς ὡς ὁ ἵππος παύσῃ νὰ πατῇ καὶ ἀρχίζῃ νὰ κολυμβᾷ, δράττεται διὰ τῆς χειρὸς δράγμακτος τριχῶν τοῦ τραχήλου καὶ φέρων τὸ σῶμά του πρὸς τὰ πρόσω πλαγιάζει σχεδὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ διόλου τὴν κεφαλὴν· τὰ δὲ γόνατά του κρατεῖ ἰσχυρῶς συνεσφιγμένα ἐπὶ τῶν πλαγίων τοῦ ζώου, ὅπως μὴ παρασυρθῇ ἀποτόμως ὑπὸ τοῦ ρεύματος τοῦ ὕδατος, ἐὰν τοῦτο εἶνε ἰσχυρόν. Αὕτη εἶνε ἡ μόνη θέσις, ἣν λαμβάνων ὁ ἀναβάτης καὶ καλῶς στηρίζεται καὶ εἰς τὸν ἵππον ἐπιτρέπει ἐλευθέρως νὰ κολυμβᾷ καὶ νὰ προχωρῇ. Τῶν δὲ ἡνίων πρέπει νὰ κρατῇ εἰς ἐκάστην χεῖρα ἀνὰ ἐν λωρίον καὶ νὰ διευθύνῃ τὸν ἵππον πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ ἔλκῃ αὐτὸν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ μάλιστα ἀποτόμως. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἡ διάβασις γίνεται εὐκόλως καὶ ἀβλαβῆς ἐκτὸς ἀπευκαταίων ἄλλων κωλυμάτων, ἅτινα δύναται νὰ ἐπιφέρωσιν τὸν ὕλεθρον. Ν. Γ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ Διδιγιστῶνος καὶ ἄλλων περιηγητῶν ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἀφρικὴ κατρωθήθη ὑπὸ ἀνθρώπων εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν οὗτοι ἐγνώριζον τὸν σίδηρον. Κατὰ τὰς νεωτάτας ὅμως ἐρεῦνας τοῦ *Bealoueh* (*Arch. per l'Antropologia* XX 267) φαίνεται, ὅτι ἐν Ἀβουσηνίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀφρικῆς ἐπεκράτησε καὶ ἡ λιθίνη ἐποχὴ, διότι πολλαχοῦ ἀπεκαλύφθησαν ὄπλα καὶ ὄργανα λιθίνα, π. χ. ἐκ *chalchodou*, *chalchitou* καὶ *dyfiarou*.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ Γαλλικῷ περιοδικῷ «*Journal des cultivateurs*», ὅτι καὶ ἡ ἀγρῶσις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τροφὴν τῶν ἵππων πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν ἀροτρίωσιν τῆς γῆς συναθροίζεται αὕτη, πλύνεται καλῶς καὶ μίγνυται μετὰ τοῦ χόρτου, οὕτω δὲ δίδεται εἰς τοὺς ἵππους καὶ οὐ μόνον τρώγεται εὐχαρίστως παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ θρεπτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα εἶνε λίαν εὐάρεστα. Πειράματα γενόμενα ὑπὸ πολλῶν γεωργῶν καὶ λοιπῶν ἀπέδειξαν ὅτι οἱ οὕτω διὰ χόρτου καὶ ἀγρῶστεως διατρεφόμενοι ἵπποι των ἦσαν πολλοὶ καλὰ, ὑγιεῖς καὶ εὐρωστοὶ ὡς καὶ πρότερον καὶ ἠδύναντο νὰ ἐργάζωνται μετὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως.

— Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐπιφέρῃ μετατροπὴν εἰς τὰ ἦθη τῶν Ἰνδῶν ὡς πρὸς τὸν γάμον, ἀπαγορεύουσα διὰ νόμου τοὺς γάμους τῶν παιδῶν, ἕνεκα τῶν ὁποῖων ἀπειράριθμα κοράσια μένουσι χῆραι εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 15, 10 καὶ ἔτι κατωτέρω, ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ μένωσι κεκλεισμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν, ἀγούσαι διαρκῆ θλιψὴν καὶ μὴ ἐπιτρεπομένου αὐταῖς νὰ ἔρχωνται εἰς σχέσις καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου. Κατὰ τινὰ στατιστικὴν ὑπάρχουσι σήμερον ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς Ἰνδίαῖς 21 ἑκατομμύρια χῆραι, ὧν 200,000 ἀγούσιν ἡλικίαν 10 μέχρι 14 ἐτῶν, 150,000 δὲ ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 10 ἐτῶν. Ἡ ἀπαγόρευσις τῶν γάμων τῶν μικρῶν παιδῶν θέλει ἄρει τὸ ὀλεθριώτατον τοῦτο ἄτοπον.

— Ὁ γνωστὸς πᾶ Ἀθηναϊκῷ κοινῷ καὶ ἀτρόμητος ἀερονάυτης Edouard Spelterini ἐπεχείρησε τὸν παρελθόντα μῆνα ἀνάβασιν διὰ τοῦ ἀεροστάτου *Oubranias* ὑπεράνω τοῦ ἐν ἐκκρήξει διατελοῦντος Βεζουβίου ὅπως λάβῃ ἐξ ὕψους φωτογραφικὰ ἔκτυπα τοῦ ἐνεργοῦντος ἠφαιστείου.

Παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν κ. Marcellin Pellet, γενικὸν πρόξενον τῆς Γαλλίας ἐν Νεαπόλει καὶ τὸν μαρκήσιον Serra de Cassano ἀνήλθε διὰ τοῦ ἀεροστάτου κατ' ἀρχὰς μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ ἠφαιστείου καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπερέβη αὐτὸ κατὰ

500 μέτρα· αιφνηδῶς ὁμως ὁ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης πνέων ἄνεμος ἔπαυσε καὶ ἐπομένως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸν κρατῆρα παρὰ μόνον εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέτρων. Ἐν τούτοις καὶ ἐκ τῆς ἀποστάσεως ταύτης ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι σειρὰ φωτογραφιῶν παριστανουσῶν τὸ ἠφαίστειον ἐξερευγόμενον πελωρίας στήλας καπνοῦ εἰς μέγιστον ὕψος καὶ ῥύακα ἐκ λάβας ὑπερθέρου καὶ καπνὸν ἀναθρωσκούσης. Μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ πνέη πάλιν ἄνεμος ἀλλὰ κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν καὶ ἔφερον αὐτοὺς πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐπέκειτο δὲ κίνδυνος, ἂν ὁ ἀτρόμητος ἀεροπόρος δι' ἐπιδεξιάς καὶ ταχειᾶς διαχειρίσεως δὲν ἐσταμάτα τὸ ἀερόστατον ἐν ἰσοροπίᾳ εἰς ὕψος 50 μέτρων ὑπεράνω τῶν κυμάτων, μέχρις οὗ φθάσωσι τὰ πρὸς βοήθειαν ἀποσταλέντα δύο μικρὰ ἀτρόπλοια. Προσεδέθη τότε τὸ ἀερόστατον ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ῥουμουλκούμενον ὑπ' αὐτῶν μετὰ πολλῶν δυσκολιῶν καὶ κόπων ἐφέρθη εἰς τὴν ἀκτὴν τὴν 9 ὥραν μ. μ.

ΝΕΟΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ

Πληροφοροῦμεν μετὰ χαρᾶς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ὅτι εἰς τὴν γνωστὴν παρ' ἡμῖν φάλαγγα τῶν φοβερῶν ἀντιπάλων τοῦ Haeckel προσετέθη καὶ ἡ κυρία *Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν*, ἀντίπαλος ὁμολογουμένως πάντων δεινότερος. Κατὰ τὸ ἄβρον τοῦτο καὶ ὠρατον φύλλον τοῦ ἄβροῦ καὶ ὠραίου φύλου «ὁ λόγιος, ὁ ἐπιστήμων, ὁ πεπαιδευμένος, ὁ σοφός», ὅστις εἶνε «λάτρης τῆς φύσεως, — θαυμαστής τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ὕλης», ἔχει τὰ ἐξῆς περιεργότατα τῶ ὄντι προσόντα :

1) «Ἡ διάνοιά του ἐσκοτίσθη ἐκ τῆς μελέτης» εἶνε «λόγιος» ἔχων «ἐσκοτισμένον νοῦν».

2) «τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμά του — κωφορεῖ σοφιστείας» εἶνε «σοφιστής».

3) «ἀνακηρύσσεται μεθ' ὑπερηφανείας ὀπαδὸς τῆς ἐπικουρείου φιλοσοφίας».

4) «συγκατατίθεται—ν' ἀποκαλῆ τὸν Χριστὸν τὸν μέγιστον τῶν ἐπὶ γῆς φιλοσόφων».

5) κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν «ἐκθαμβος ζητεῖ ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὸ βιβλίον τῆς φύσεως, ὅπως ἐνισχύσῃ τὰς κλονιζόμενας πεποιθήσεις του».

6) κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν «οὐδ' ἔχνος πλέον δισταγμοῦ καὶ ἀμφιβολίας μένει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. «Αἱ βέβηλοι σκέψεις του, αἱ βλάσφημοι διαλογισμοί του, αἱ πεπλανημέναι ἰδέαι του καταρρῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἀθροῦσας καὶ ἡ μισρὰ δοκησιογραφία του ἀποκαλύπτεται τότε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐν ὅλῃ τῇ ἀπελπιστικῇ γυμνότητι τῆς».

7) «μειδῶν τὸ ποτηρὸν ἐκεῖνο τῆς ἀπιστίας καὶ εἰρωνείας μειδίαμα».

8) «τὸν χυδαῖον καὶ ἀμαθῆ ἄνθρωπον τῆς ἀγορᾶς—αὐτὸς ὁ σοφός θεωρεῖ—κτηνωδέστερον καὶ αὐτῶν τῶν κτηνῶν, δι' ὧν κινεῖ τὸ ἐμπόριόν του».

9) «ὁμιλεῖ μετὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς» ἐν ᾧ «ἡ καρδία ἔχει τὴν ἰδικὴν τῆς γλῶσσαν».

10) «κἀμνει—συμφωνίας καὶ παλάρια» (Τοῦτο δὲ νὰ ἐπιρροίτωσιν αἱ κυρία εἰς τὸν ὀλιστῆν εἶνε ἴσως μὴ εὐσυνειδήτων καὶ ὀλίγων ἄδικον !).

11) «διαφιλονεῖε τὸν ὀβολὸν τοῦ πτωχοῦ» !!!

Διὰ τοιούτων σκοτεινῶν ἀλλ' ἀκριβεστάτων γραμμῶν ἐξεικονίζει ἡ *Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν* (τῆς 21. Ἀπριλίου) τὸν ὀπαδὸν τοῦ Haeckel καὶ τοῦ Darwin. Ἐχει ὁμως δίκαιον. Οἱ ἄνδρες οὗτοι δὲν ἐξήρσαν δυστυχῶς τὰς κυρίας ἐκ τῆς πηθηκογενείας. Εἶνε λοιπὸν δυνατὸν ν' ἀξιωθῶσιν οἱ κύριοι οὗτοι τῆς εὐνοίας τῶν κυριῶν; Αἱ κυρίαί εἶνε προφανῶς ἐπίγειοι ἄγγελοι, κατὰ τοῦτο μόνον ἴσως διαφέρουσαι τῶν ἐπουρανίων ἀγγέλων ὅτι ἔχουσιν αὐταὶ ἀντιπετρῶν πτεροῦντα ἔπη!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ».

Ἐν Χαλκίδι τῆ 26. Ἰουνίου 1891.

Κύριοι συντάκται,

Δέξασθε νὰ δημοσιεύσῃτε ἀνασκευὴν μερικῶν γελοίων ὅλων σοφιστευμάτων, ἅτινα ἐτόλμησε νὰ ἐκστομίσῃ ἐνταῦθα ἐπ' ἐσχάτων ὁ γνωστὸς σοφιστὴς κ. Ἀπόστολος Μακράκης, ἀδικῶν τὴν νοημοσύνην τῶν ἑαυτοῦ ἀκροατῶν, καὶ προκαλῶν οὕτω τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν.

ΦΙΑΗΚΟΟΣ ΜΙΣΟΣΟΦΙΣΤΗΣ.

Ἀπάντησις τοῦ «Προμηθεῶς».

Εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν ἡμῖν ἐρώτησιν ἀποκρινόμεθα κατ' ἀνάγκην ἀποφατικῶς. Ἐν πρώτοις ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς ἂν τὰ «γελοῖα σοφιστεύματα» ἀνάγονται εἰς φυσιογνωστικὰ ζητήματα, περὶ ἃ καὶ μόνον διατρίβει ὁ «Προμηθεῦς», ἢ εἰς προβλήματα θεολογικά, πρὸς ἃ εἶνε πάντῃ ξένος. Δεύτερον δέ, καὶ ἂν τὰ «σοφιστεύματα» τοῦ κ. Μακράκη ἔχωσι φυσιογνωστικὸν τὸ ἀντικείμενον, δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ δημοσιεύσωμεν ἀνασκευὴν γνῶμῶν προφορικῶς μόνον ἐξενεχθεῖσῶν, καὶ ὧν ἄρα δύναται ὁ ῥήτωρ νὰ γένηται ἐξαρνος ἅμα τῇ πρώτῃ ἐπικρίσει, καὶ μάλιστα, ὅταν ἔχῃ τὴν εἰλικρινεῖαν καὶ τὴν εὐσυνειδήσιαν τοῦ κ. Μακράκη. Verba volant, scripta manent. Ἄν τὰ «γελοῖα σοφιστεύματα» ἐμπεδωθῶσιν ἐν τῷ «Λόγῳ» ἢ ἀλλαχοῦ που διὰ τῆς γραφῆς, ὥστε νὰ μὴ δύνηται ν' ἀρνηθῇ ὁ πατὴρ αὐτῶν τὴν πατρότητα, ἢ αἰτησις τοῦ Χαλκιδεῶς Φιληκού Μισοσοφιστοῦ γενήσεται παραχρῆμα καὶ εὐχαρίστως ἀποδεκτὴ, ἐπὶ τῇ προϋποθέσει πάντοτε ὅτι τὰ ἀνασκευασθησόμενα «σοφιστεύματα» ἀνάγονται εἰς ζητήματα φυσιογνωστικὰ. Ἄλλως οὐδὲν οἷόν τέ ἐστι γενέσθαι. Νομίζομεν ὅτι ἔχομεν δίκαιον οὕτω σκεπτόμενοι, καὶ λυπούμεθα ὅτι διὰ τὰς σκέψεις ἡμῶν ταύτας δὲν δυνάμεθα νὰ εὐαρεστήσωμεν τῷ ἐκ Χαλκίδος ἐπιστεῖλαντι.

Τὸ σημερινὸν φύλλον ἐκδίδεται δωδεκασέλιδον, διότι τὴν προεχθῆ ἐβδομάδα ἔνεκα τῆς ἀπουσίας τῆς Διευθύνσεως δὲν θὰ ἐκδοθῇ φύλλον.

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίτου.